

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
ősi körlevele
2024. október

Csúszós úton a célhoz

**„Pilátus ezt kérdezte Jézustól: Mi az igazság?
Miután ezt mondta, ismét kiment a zsidókhoz”** (Jn 18,38)

Néhány évvel ezelőtt történt a nyári szünetben. Svájcban élő magyar barátainkat látogattunk meg, akik nagyon szeretnek kirándulni, hegyet mászni, síelni. Ennek köszönhetően jól ismerik a svájci hegyeket, és ottjártunkkor minket is felvittek egy 3000 méteres csúcsra. Az élmény leírhatatlan, a levegő minősége, a káprázatos látvány mind-mind Isten nagyságát hirdeti. Egészen hihetetlen, hogy amíg itt Magyarországon és egyébként Németországban és Svájcban is embert próbáló hősséggel kellett megküzdeni, a hegy tetején havat és jeget találtunk, ahogyan a gleccser olvadt.

Külföldön az ember nem nagyon hall magyar szót, ezért is feltűnő, ha magyarokkal találkozunk útközben. Nos, mi ott tapostuk a havat, ami bizony embert próbáló feladat volt az út egy-egy részén, mert a hótakaró alatt levő vékony jégréteg – ami alatt lehetett látni a gleccser patak folyását – nagyon csúszott. Magyar szóra lettünk figyelmesek. Pontosabban igazi gyerek-hisztire. Egy magyar család küzdött az elemekkel, meg egy nyolcéves forma kislánnyal, akinek legnagyobb baja az volt, hogy az út csúszós. Visítva adta ezt szülei tudtára, akik próbálták csitítani, de a gyermek azzal védekezett, szintén üvöltve: „itt senki nem tud magyarul, úgysem érti senki”. Amikor elhaladtunk mellettük, a gyermek méltatlankodása a csúcsára ért, elnyújtott hangon tagoltan ordította: „Mi-ért csú-szik ez az út?!”

Mire a barátunk megszólalt ékes magyarsággal: „Mert ez egy csúszós út” – majd tovább haladtunk. A kislány aznap már nem szólalt meg többet, abban biztos vagyok. Az egész család sokkot kapott, de különösen a gyermek. Mert egyfelől kiderült, van, aki tud magyarul és értette a kérdést, másfelől kapott egy értelmes választ a költőinek szánt – inkább indulatlevezetésre használt – kérdésére. Az valóság kimondása, amely ráadásul még igaz is, teljesen váratlanul érte a fiút, és nem tudhatom mi játszódott le benne, de a probléma átkerült egy másik dimenzióba.

Pilátus kérdése a passiótörténetben nem költői, mégsem várja meg a választ.

„Akarunk-e bizonyosságra jutni?”

Sokan és sokszor próbálták már megfejteni, hogy vajon miért. Számomra azt a kérdést veti fel ez a befejezetlenség, hogy amikor kérdéseket teszünk fel, amikor megfogalmazzuk, ami nem világos a számunkra, amikor hangot adunk bizonytalanságunknak, akkor minden esetben akarunk-e valóban választ kapni? Akarunk-e bizonyosságra jutni? A kérdéseink valódi kérdések-e, amelyek szinte követelik a választ, vagy a levegőben maradnak, mert nincs más célunk velük? Éppen az igazság kérdése volt az, amely a posztmodernnek mondott korunkban teljesen elvesztette a hitelességét. Hiszen nincsen igazság, mert igazságok vannak. Ízlés, preferencia, világnézet kérdése, hogy ki mit tart igazságnak, nem lehet abszolút igénye senkinek, mert az csak – szellemi és fizikai – elnyomáshoz vezet.

Pedig a válasz ott állt Pilátus előtt. Magának a válasznak tette fel a kérdést. Milyen nevetséges és szánalmas lenne ez, ha nem lenne tragikus. Mert a válasz: Jézus. És mi ennek a válasznak a fényében fogalmazhatjuk meg a kérdéseinket. Ez nem jelent leegyszerűsítést, sem a kérdések ignorálását, de jelenti azt a bizonyosságot, hogy ha itt nem is tudunk minden kérdésünkre választ kapni, de válaszok léteznek, és egykor minden új összefüggésbe kerül, amikor színről-színre látunk majd.

Addig maradnak a kérdések, de sohasem önmagukban, ha a mi Urunk Jézuson keresztül tesszük fel őket. Kétségtelen, hogy ez egy csúszós út. De biztosan célhoz vezet.

Grendorf Péter
lelkész

Tisztújítás 2024

Gyülekezetünkben a hatévente kötelező tisztújítás keretében a jelölési és választási folyamat után beiktattuk tisztségébe újonnan megválasztott presbitériumunkat 2024. április 21-én. Tisztségviselőink: *Dr. Győri Zsuzsanna* – felügyelő, *Nyerges Bognár Attila* – jegyző, *Guáthné Bókkon Tünde* – számvevőszéki elnök, *Laász Piroska* – pénztáros. Presbiterek: *Balczó Mátyás*, *Bódi Emese*, *Gáspár Attila*, *Gyurikné Bókkon Erika*, *Dr. Káldy Péter*, *Károlyfalvi Zsolt*, *Lovas-Jonák Mariann*, *Macher Tünde*, *Dr. Malkovits Márta*, *Szabó István*, *Székács Dóra*, *Varsányi Réka*.

Presbitériumunk előző ciklusban is szolgáló tagjait a 2018 márciusi és a 2020 szeptemberi gyülekezeti újságunkban mutattuk be. (A korábbi lapszámok gyülekezetünk holnapján a Médiatárban érhetőek el.) Presbitériumunkban öt új tagot köszönhetünk, a korábbi tisztségviselők közül tizenegyen folytatják szolgálatukat. Az ebben a ciklusban új tagként megválasztott tisztségviselők bemutatását olvashatják.

Márvány Miklós - helyettes kántor

Gödöllőre született, ott konfirmált, majd a Budapesti Evangélikus Gimnáziumba nyert felvételt, ahol *Peskó György* keze alatt folytatta korábban már elkezdett orgona-tanulmányait. A mester ajánlására került az angyalföldi evangélikus gyülekezet orgonapadjára, ahol 1998 február 1-e és 2013 októbere között kántorként szolgált. Diplomáciai pályafutása a következő évtizedben más országokba szólította, 2018 és 2023 között a Pozsony-Óvárosi Evangélikus Gyülekezetben a magyar nyelvű istentiszteleteken volt másodkántor. Hazatérését követően

2023 óta ismét igyekszik bekapcsolódni a gyülekezet zenei életébe, havi egy-egy vasárnap kíséri a gyülekezeti éneket az orgonán/harmóniumon. Nős, egy fiúgyermek édesapja, kormánytisztviselőként dolgozik.

Macher Tünde

Győrben született. Az Evangélikus Általános Iskolának, a cserkészetnek, de talán leginkább a fiatal felnőttkoráig tartó rendkívül jó hangulatú ifióráknak köszönhetően erősen kötődött a győri gyülekezethez. Közgazdász, az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletén dolgozik kommunikációs területen. 2017-ben kapcsolódtak be az angyalföldi gyülekezet életébe férjével, *Petrik Györggyel*. Azóta pedig kislányuk, *Panni* is rendszeres résztvevője a gyülekezet gyermekfoglalkozásainak.

Balczó Máttyás

Budapesten született, 2006-ban szerzett diplomát az ELTE Bölcsészettudományi Karán, történelem szakon. Újságíró, az Evangélikus Információs Szolgálat munkatársa. 2021 óta él Angyalföldön, a helyi evangélikus gyülekezet tagja, korábban a Szentgotthárdi Evangélikus Egyházközség presbitere volt.

Gáspár Attila József

Orosházán született 1971-ben. Felesége Mónika szintén gyülekezetünk tagja. Négy gyermekük született: *Zsófi, Márton, Balázs és András*. Unokája *Sári* két éves. Gyermekkorát Angyalföldön töltötte, iskoláit is itt végezte. Hosszabb-rövidebb megszakításokkal itt élt, és most is itt lakik. Az OTP Banknál dolgozik, mint informatikus rendszermérnök és szakmai irányító, csoportvezető. Kötődése az egyházhoz és a gyülekezet-hez nagyon egyszerűen indult: Balázs fia elkezdte az általános iskolát 2012-ben, és az evangélikus hittant választották neki. Vasárnaponként elkísérték őket istentiszteletre. Azt szokta mondani: a maga részéről a csendet kereste, és Krisztust találta meg. Az elején csendesen szemlélődött, meghallgatta a prédikációkat, és az Úr megszólította. Megtért és megkeresztelkedett felnőttként. A gyülekezeti életbe próbált becsatlakozni, és ahol lehetett segített. Egy ideig vitte a gyülekezet és a templom gondnoki teendőit, próbálta szervezni a tagokat egy kis kertrendezésre, takarításra, rendrakásra.

Szabó István

Albertirsán nőtt fel, az alberty evangélikus gyülekezet közössége végig kísérte gyermek és ifjúkorát. 2019 végén költözött Angyalföldre, közel az evangélikus templomhoz. Itt hamar befogadásra és élő hitű gyülekezetre talált. 2021-ben megházasodott e templom falai között, 2023-ban megtapasztalta, milyen apává válni. Építőmérnök végzettsége van, építmények és épületek tervrajzának készítésével foglalkozik. A presbiteri munkára új szolgálati területként tekint, ahol a gyülekezet múltját és jelenét is jobban megismerheti és visszaadhat abból a sok szeretetből, amit itt kapott.

ból a sok szeretetből, amit itt kapott.

Szentlélek által formált elköteleződés covid alatt és után -Szarvas Orsolyát és Hartay Lucát kérdeztük Anya-lánya-interjú

-Orsi és Luca, kérlek mutakozzatok be pár szóban újságunk olvasói számára!

-Szarvas Orsolya vagyok, a Budapesti Közműveknél jogtanácsos. Lányommal, Lucával négy éve járunk rendszeresen a gyülekezetbe.

Hartay Luca vagyok, és a Toldy Ferenc Gimnáziumba járok. Hat éven keresztül Péter és Melinda tanított nekem hittant az egyik kerületi általános iskolában.

-Nyolc évvel ezelőtt kerületek kapcsolatba

először a gyülekezetünkkel, amikor Luca első osztályosként elkezdett evangélikus hittanra járni. Egy ideig azonban ez a kapcsolódási pont még nem volt annyira szoros. Hogyan emlékszel vissza a korai hittanos élményeidre, Luca?

- Kettőn voltunk a csoportban Durucz Ivánnal, sajnos, mint általában a hittancsoportok, a miénk sem volt túl népes. Amikor kisebbek voltunk még nem értettük, hogy ez mennyire fontos része az életünknek, vagy hogy mennyire fontos része lesz. Valamit mégiscsak elindított bennem, és szerintem ott tanultam a legtöbbet a Bibliáról, Jézusról, és igazából ez alapozta meg a hitemet.

-Több mint négy évvel ezelőtt, az első covid „zárás” idején kezdtetek el rendszeresen templomba járni, amikor kevésbé csatlakoztak az emberek új közösségek életébe. Mi indította el bennetek az elhatározást, Orsi?

-Több oka is volt, hogy így alakult. Az első az volt, hogy Luca korban is megérett arra, hogy a 4-5. osztály környékén istentiszteletre járjunk. Én akkor még nem tudtam, hogy vannak foglalkozások a gyerekeknek az istentisztelet alatt. Úgy gondoltam, hogy mivel bezárták az iskolákat, ezt a kapcsolatot valahogy tartani kellene,

illetve a tantermi falakat egy kicsit tágítani szerettem volna a templom falaira.

Én igazából nem olyan családban nőttem fel, ahol akár a templomba járás, akár az imádkozás, akár bármilyen spirituális élet lett volna. Gyakorlatilag Luca kapcsolódása állított irányba, úgyhogy én mindenképpen ennek köszönhetem, hogy találkoztam veletek. Hiszen amikor dönteni kellett az általános iskola kezdetén, a Durucz családon keresztül egyértelmű volt az evangélikus hittan, és a többi meg már történelem.

Számomra nehezen nyíltak meg azok a csatornák, amiken keresztül én be tudtam fogadni magát Jézust, meg ezt az egész élményt, amit egy közösség, az igehirdetés jelent. Péter elmondta a konfirmációmon, hogy igazából nekem ez egy nagyon sajátos út volt, és nagyon nagy élmények voltak benne.

-Gyülekezetünkben több közösségben is otthonosan mozogtok. A kórusba például együtt jártok. Orsi, te jól ismered a Magvetés bibliakör alkalmait, de az asszonykörünk hűséges tagja is vagy már harmadik éve. Miért fontosak számodra ezek az alkalmak?

-A kórus egy olyan meghatározó közösség és alkalom, ami vasárnaponként beindítja a napomat és megnyitja a szívem az istentiszteletre. Bármilyen furcsa is, de én nem szerettem az evangélikus énekeket, és nehezen találtam meg bennük azt, ami szerintem a lényege, mostanra viszont nagyon fontosak lettek.

Az asszonykör mindenképpen hiánypótló, több szempontból is. Egyrészt eléggé magunkra voltunk akkor hagyva a covid zárások után, és nagyon jó volt, hogy megnyílt egy ilyen online tér. Tehát igazából úgy hozott minket közel egymáshoz, hogy nem találkoztunk személyesen, csak később, a záróalkalmon. Másrészt a témák, amiket hozol, mindenképpen nagyon fontosak, és jó a keret is, mert nyilván így lehet leginkább összekapcsolódni, nagyon nehéz lenne összeegyeztetni a hét-

„...meg tudunk találni egy olyan közös hangot, amin tudunk beszélni, meg egy közös értelmezési keretünk van, egy hitbeli értelmezési keret.”

köznapokban ennyiféle élethelyzetű asszony személyes találkozását.

A Magvetés bibliakör akkor lett része az életemnek, amikor jött bennem az elhatározás, hogy én is szeretnék konfirmálni. Ez egy olyan közösség, ahol nekem hatalmas élmény, hogy

különböző generációk vannak együtt, és hogy meg tudunk találni egy olyan közös hangot, amin tudunk beszélni, meg egy közös értelmezési keretünk van, egy hitbeli értelmezési keret. A kiscsoportos beszélgetések nagyon szépen kinyitják azokat az ajtókat is egy-egy igeszakasz vonatkozásában, amire istentiszteleten nincs lehetőség.

A Magvetés azért is nagyon, fontos, mert ide tudjuk hozni a hitéleti nehézségeinket is, hogyha vannak. Tehát nem csak a jó dolgokat tudjuk egymással megosztani, hanem hogyha valakinek elakadása van, vagy bármilyen nehézség az életében, amihez kell egy kis plusz segítség, amit akár az ige, akár a közösség ereje meg tud adni, azt itt megtalálja.

-Az Ifjúság és elköteleződés évét ünnepeljük egyházunkban. Luca, te 2022-ben részesültél a keresztség szentségében és konfirmáltál is kortársaiddal, azóta pedig az ifjúsági óráink rendszeres látogatója vagy. Mit ad neked ez a közösség?

-Igazából azt a szálát tudnám folytatni, amit elkezdtem.

2020-ban kezdtünk el istentiszteletre járni, addig csak hittanórák voltak. Hálás vagyok, hogy így vezetett Isten,

és hogy így bekapcsolódtunk a gyülekezetbe. Az Ifiben pedig az a jó, hogy ugyan a gyülekezetben az embereket nem sok minden köti össze, azon kívül, hogy hívők, itt szorosabb kapcsolatok is kialakulhatnak. Hiszen jó olyan emberekkel együtt lenni, akik hasonló élethelyzetben, életkorban vannak. Nagyon örülök annak, hogy a bibliai történeteken keresztül az életünket érintő kérdésekről és a jövőről is tudunk beszélgetni. Hogy hogyan lehetne egy ilyen világban úgy fiatalként is keresztényi módon élni, amikor ez nem szokás, vagy a nagy többség nem így él.

Régebben is jó volt, amikor még kevesebben voltunk, most pedig, hogy az újonnan konfirmáltak is jöttek, megnövekedett a létszám, így még több véleményt tudunk meghallgatni. Remélem ők is megérik, hogy milyen jó ez a közösség, és lesz kedvük továbbra is járni.

„Ahhoz képest, hogy szinte a nulláról indultunk, a Szentlélek nagyon hamar betöltötte ezt a teret itt a mi életünkben.”

Anyához kapcsolódva nagyon jó visszanezni, hogy milyen hosszú volt ez az út, és hogy milyen észrevétlenül lett a gyülekezet, meg az egész hit az életünknek egy nagyon fontos része. Ahhoz képest, hogy szinte a nulláról indultunk, a Szentlélek nagyon hamar betöltötte ezt a teret itt a mi életünkben.

-A Szentlélek munkája, tényleg olyan, amikor az ember megéri azt, hogy történik valami, még nem feltétlenül tudod, hogy mi lesz a vége. Van egy átmeneti időszak. És akkor nyilván az is lehet az emberben, hogy na akkor most én ellenállok, mert hogy nem akarok bizonyos dolgokat elhagyni az életemből, vagy tudom, hogy bizonyos dolgokat fel kellene vállalnom. És akinek sikerül az áttörés, akkor a Szentlélek munkálkodott tényleg az életében, akkor annak az életében megszületik a tudatos hit, megtérés, újjászületés, különbözőképpen is nevezhetjük az életfordulást. Volt szó múltból, jelenről, megosztanátok az olvasókkal a jövőt érintő terveiteket a gyülekezeti élettel kapcsolatban? Orsi, te hogyan látod a következő tanévet?

-A kórusnak is vannak tervei, új dalok szeptembertől, hiszen készül-megújul az evangélikus énekeskönyv 2030-ra, és az új anyagok egy részét mi tanítjuk meg a gyülekezetnek minden hónapban egy-egy vasárnapon. A mi kis maroknyi kórusunk ezen is fog dolgozni ebben a tanévben.

-Luca, te milyen lehetőségeket látsz magad előtt a gyülekezeti életben?

-Igazából továbbra is ugyanezt tervezem folytatni, mint amit eddig csináltam, a hittantáborba már harmadik éve jöttem segítőnek, és első alkalommal vezettünk gyerekorát önállóan *Nyerges-Bognár Danival*. Ennek még lehet folytatása év közben is. És egyéb alkalmak során is szívesen önkénteskedek, mint a nagytakarítás vagy a kerítésfestés. Nagyon jó látni mindezek közben az is azt, hogy a kisgyerekektől kezdve a nyugdíjasokig mindenki itt van, gyülekezet szépen gyarapodik. Nagyon jó átélni ezt, mert ebben van a jövő.

-Orsi, te mivel zárnád le ezt a beszélgetést?

-A hit a mi közös életünknek is adott egyfajta keretet vagy töltetet egy mélyebb tartalomhoz. Ugyan mi egy elég kicsi család vagyunk, nagyon örülök, hogy a hit meg tudta tölteni egy ilyen plusz tartalommal lelkileg, ez egy nagyon-nagyon fontos összetartó erő.

A beszélgetést Grendorf-Balogh Melinda jegyezte le.

Miből él az egyház?

A Felsőnemesházi Evangélikus Egyházközség újonnan megválasztott presbitériuma úgy döntött, hogy belépőhöz köti a vasárnapi istentisztelet látogatását. A felnőttek hármezer, a diákok és a nyugdíjasok ezer forintért válhatnak jegyet alkalmanként. Lehetőség van havi és éves bérlet megvásárlására is, ezeknek a birtokában ingyen látogatható az ugyancsak fizetős hétközi bibliakör. A bérletek elsőbbségi belépést tesznek lehetővé a szeretetvendégségre, így elsőként csemegézhetünk a legfinomabb süteményekből, és a kávé, valamint a tea is forrón kerül a csészénkbe.

Mielőtt az olvasó felvonja a szemöldökét ezen a rendhagyó gyakorlaton, rögtön tisztázzuk is: természetesen szó sincsen fizetős istentiszteletről, ahogyan Felsőnemesháza sem létezik. A fiktív gyülekezet újjátása csupán a gondolatébresztés eszköze, e sorok írójának a fejében született meg: az Erős vár podcast száztizenegyedik adása ihlette, amelyben *Lázárné Skorka Katalin, Nagy Zoltán és Zsíros András* arról beszélgetnek, hogy miből is él az egyház.

Éz a kérdés nemcsak a templomba járó hívőket, hanem a társadalom sokkal szélesebb rétegét foglalkoztatja, ami gyakran olyan, sokszor kifejezetten indulatos véleménykötőréseket ölt testet, mint például hogy „az egyháznak egy forintot ne fizessen az állam, tartsák csak el a hívek”. És ez részben megfontolandó is.

Mert miközben az állam az egyházaknak olyan feladatok elvégzésére is ad támogatást, amelyek a közt szolgálják (óvodák, iskolák, szociális intézmények működtetése), az egyes gyülekezetek működésének anyagi feltételeit valóban a híveknek kell(ene) előteremteniük. És a gyülekezeti tagoknak, a rendszeresen templomba járóknak itt van komoly elgondolkodnivalójuk. Legalábbis nekem biztosan van, és egy felvetésből kiindulva így is tettem: jó dolog, ha ingyen kapunk meg valamit, aminek egyébként értéke van?

Nilván az, hiszen ki tiltakozna például az ellen, hogy tiszteletjegyet kap egy színházi előadásra; ingyen hozzáférést egy streaming-szolgáltatóhoz, vagy éppen a

„Na de vajon mennyit áldozok arra, hogy működhessen az a gyülekezet, ahol hétről hétre szól hozzám Isten igéje?”

kezébe nyomnak egy kupont, amelynek a beváltásával ajándékként jut hozzá valamihez. Senki sem a maga ellensége, ráadásul egyfajta kiváltságosságérzetet is kölcsönöz az embernek, ha ingyen az övé lehet valami olyasmi, amiért mások fizetnek. Így működünk, nincs ebben semmi rossz. Kiadásokkal tervezünk, bevételekkel

számolunk, megnézzük, mit találunk a pénztárcánkban, a netbankban ellenőrizzük a bankszámlánk „vastagságát”, aztán döntést hozunk, hogy mire mennyit költünk. Az otthoni film- és sorozatnézés lehetőségéért fizetek. Az internetért fizetek. A szinte korlátlan mennyiségű zenéért és a podcastekért fizetek, és még nagyon sok mindenért fizetek, mert ha nem így tennék, ezek a cégek megvonnák tőlem a szolgáltatásaikat.

Na de vajon mennyit áldozok arra, hogy működhessen az a gyülekezet, ahol hétről hétre szól hozzám Isten igéje? – ez a kérdés kezdett feszíteni az Erős vár podcast újabb adásának hallgatása közben. Önkritikusan a következőre jutottam: miközben minden egyre drágább, az infláció kilőtt, így a gyülekezetem kiadásai jelentősen növekedtek, én hosszú évek óta ugyanannyi pénzt teszek a perselybe. (Felvetés: mit szólnának a boltban, ha a 2019-es áron próbálnék megvenni egy kiló kenyert?) Az egyházfenntartói hozzájárulás összegén sem emeltem.

Természetesen senkinek a zsebében nem akarok turkálni, tudom, hogy egyre nehezebb az élete sokaknak, és nem tudnak többet fizetni, ugyanakkor be kell látnom: esetemben arról van szó, hogy egyszerűen belekényelmesedtem, belefeledkeztem a megszokottba. Ezen fogok most változtatni, mert hála Istennek, megtehetem. Mert ez a forintokban kifejeződő áldozatvállalás, bármennyivel is több, méltatlanul kevés annak tudatában, hogy „Isten ingyen igazít meg az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban lett váltság által” (Róm 3,24).

Az azonos című podcast meghallgatható az Erős vár podcast oldalán:
<https://youtu.be/eXR-xP1IFu0>

Szerző: Balczó Mátyás, Fotó: Unsplash.com
Forrás: <https://kotoszo.blog.hu/>

Gyülekezetünk pénzügyei – legyen a közös ügyünk!

A gyülekezet az a közösség, ahol együtt élhetjük meg az Istennel való kapcsolatunkat és annak fejlődését. Gyülekezetünk önfenntartó közösség. A pénzügyi stabilitás legfontosabb része a testvérek részéről az egyházfenntartói járulék, valamint a perselypénz és adomány befizetése.

Köszönjük, hogy nő azoknak az aránya, akik havi rendszerességgel a gyülekezet számlájára utalják az egyházfenntartói hozzájárulásukat. A kiszámíthatóság nagy segítséget jelent a gyülekezeti munkában.

Osszuk meg egyenletesen a fenntartói terheket!

Kérjük, segítsék a közösség fenntartását azzal, hogy rendszeres havi vagy negyedéves utalást állítanak be!

OTP Bank 11713005-20456104-00000000

Egyházfenntartói járulék vagy egyéb adomány befizetésére személyesen is van lehetőség az istentiszteleteink előtt vagy után.

Gyülekezetünk kiadásai:

Lelkeszi fizetések, kántori javadalmazás
Megnövekedett rezsiköltség
Épületek fenntartása
Gyermekfoglalkozások alapanyag-költsége
Iratterjesztés támogatása
Napi munkához szükséges eszközök és szolgáltatások

Konfirmáció (2024.04.07.) képekben

Gyülekezeti hittantábor - már negyedik alkalommal

Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.

(Zsolt 119,105)

2024. augusztus 26. és 30. között harminckettő gyermek részvételével tudtuk megrendezni a gyülekezeti napközis hittantáborunkat, hét gyülekezeti ifjúsági önkéntes és az öt nap során összesen nyolc felnőtt segítő közreműködésével. Az idei évben a párizsi olimpiához kapcsolódva *Bibliai olimpia* címmel hirdettük meg a táborunkat. Reggeli áhítatainkon sportos példákön keresztül hoztuk közel Isten igéjének aktuális üzenetét a táborozók számára, a legtöbb délutáni programunk pedig szintén tartalmazott szellemi vagy fizikai sportos feladatokat.

Ebben az évben *Macher Tünde* presbiterünk és férje, *Petrik György* is bekapcsolódott a szervezésbe, a sportos délután mellett fakultatív mozgásos reggeli játékokkal készültek. A délelőttök folyamán a Bibliáról tanultunk meg olyan fontos háttér- és tartalmi információkat, amelyek az iskolai hittanórákon és a vasárnapi gyermekbibliakörökön ritkábban kerülnek elő. A délelőtti foglalkozásokat *Gyurikné Bokkón Erika*, *Holló Dóra*, *Lovas-Jonák Marann*, *Tiborfi Mónika*, *Nyerges-Bognár Barnabás*, *Hartay Luca* és *Nyerges-Bognár Dániel* vezette.

Hétfőn a Biblia könyveinek keletkezéséről, kedden a bibliafordítás fontosságáról volt szó, szerdán a belvárosi Bibliamúzeumban jártunk két múzeumpedagógiai foglalkozáson, csütörtökön eljutottunk a Szentírás legfontosabb tartalmi állomásaihoz, és pénteken szintén mindhárom korosztályos csoportfoglalkozás keretében hangsúly került a történetek megértésének fontosságára és mai alkalmazására.

Megerősítő ajándék volt a tanítási időszak előtt Isten igéjére figyelni elmélyülten, és játékosan is hittanosaikkal, gyermekbibliaköröseinkkel, az ifjúsági és felnőtt segítőikkel. Táborunk nem valósulhatott volna meg a sok felajánlott segítség és az *Esély Diakóniai Alapítvány* támogatása nélkül.

gbm

Gyermekek írásai a táboros véleményládából:

„Tábor + én = öröm.”

„Ez a világ legjobb tábora.”

„A tábor jó. Bővebben nagyon jó.”

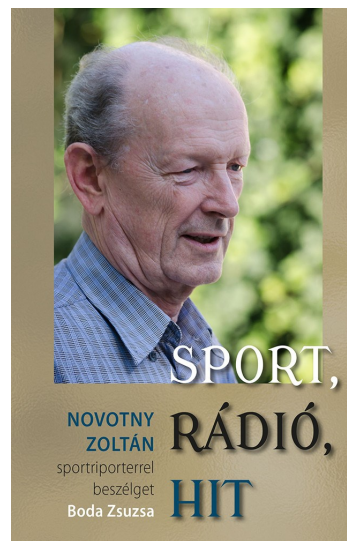
„Jó volt a tábor, jó élmények voltak, pláne a játékok.”

„Nagyon tetszik a tábor. Nagyon jó játékok vannak, és a foglalkozások is nagyon jók.”

Könyvajánló az olimpia évében

Boda Zsuzsa: Sport, rádió, hit

A *Novotny Zoltán* nagy ívű életművét átfogó interjúkötet nem szorul különösebb ajánlásra. Aki nem ismeri megnyerő hangját és személyiségét, az bizony igencsak szegény ember. De úgy hiszem, kevesen akadnak ilyen hátrányos helyzetűek hazánkban.

„Ő az olvasópultról hirdette az igét az adott ünnepre kijelölt bibliai szakaszokkal, én pedig a szószékről prédikáltam.”

A Deák téri evangélikus templomban aktív püspöki szolgálatom másfél évtizede alatt

(2003–2018) rendszeresen együtt szolgáltunk a vasárnapi istentiszteleteken. Ő az olvasópultról hirdette az igét az adott ünnepre kijelölt bibliai szakaszokkal, én pedig a szószékről prédikáltam. Mindig jó érzés volt, ha Zoltánnal együtt szolgálhattam. Biztonságot adott, hogy egy vérprofi

rádióssal párban „koncelebrálhatok”, akinek nyugalmat árasztó hangja elűzte a mikrofon- és kameradrukkot.

Legkedvesebb ünnepe, a pünkösd a kommunikáció ünnepe, amikor végre helyreállhat az egészséges kapcsolat, a megértés, a párbeszéd Isten és ember, ember és ember között. Novotny Zoltán egész munkássága ezt a gyógyító folyamatot segíti és szolgálja. Az interjúkötet mindezt lebilincselő színességgel tárja elénk.

Gáncs Péter
nyugalmazott evangélikus püspök

A könyv megvásárolható a Luther Kiadó könyvesboltjában, vagy megrendelhető a lutherkiado.hu weboldalon.

Országos evangelizáció

Más alapot senki sem vethet

Budapest, Deák téri evangélikus templom
2024. október 12., szombat, 10-16 óra

10.00: Köszöntés

Közös éneklés, énektanulás

dr. Bence Gábor, az Evangélikus Kántor-képző Intézet igazgatója vezetésével

10.20: Ünnepi istentisztelet

Igét hirdet: dr. Fabiny Tamás elnök-püspök

- Győri Gábor Dávid országos evangelizációs és missziói lelkész beiktatása
– Szemerei János misszióért felelős püspök
- Szeverényi János leköszönő országos missziói lelkész nyugdíjas szolgálatra bocsátása áldással
– Kondor Péter püspök

11.00: „...más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, aki Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Igehirdetés, missziói alapvetés: Győri Gábor Dávid

12.00: Ebédszünet

(az egyház szerény vendéglátást biztosít)

13.30: Mit tett velünk Isten? – tanúságtételek

- Victor István nyugalmazott hejcei lelképásztor és hitvese, tizenhét

gyermek szülei, az evangelizáció elkötelezett munkásai

- Földi-Kovács Andrea újságíró, a Carpe Deum szerkesztő-műsorvezetője

14.30: Istentisztelet úrvacsorával

„...ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus...” (Ef 2,19-22)

Igét hirdet: Szeverényi János

Liturgiai szolgálat: Kovács Viktor, az EHE lelkésze

A délután zenei szolgálattevője az Új teremtés együttes.

A nap folyamán gyermekfoglalkozást tartanak a Keresztény Önkéntesek Szövetsége az Ifjúságért (KÖSZI) szolgálói a Kisdeák Evangélikus Óvodában.

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház.

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör – Szerdánként 18 órától
Baba-mama kör – Kéthetente hétfőnként 10 órától
Asszonykör – Kéthetente csütörtökön 20 órától online
Biblióra – Csütörtökön 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Énekkar 9 órától
Gyermekbibliakörök az istentisztelettel párhuzamosan
Ifjúsági óra kéthetente vasárnaponként 17 órától
Imakör az istentisztelet után

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetése honlapunkon a Médiatáron belül, az Igé hirdetések fül alatt találhatóak meg.

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Balczó Mátyas, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22.

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com
Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122, melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor
Márvány Miklós helyettes kántor